

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B****RÅDETS DIREKTIV 96/26/EG**

av den 29 april 1996

om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter

(EGT L 124, 23.5.1996, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Rådets direktiv 98/76/EG av den 1 oktober 1998	L 277	17	14.10.1998
► <u>M2</u>	Rådets direktiv 2004/66/EG av den 26 april 2004	L 168	35	1.5.2004
► <u>M3</u>	Rådets direktiv 2006/103/EG av den 20 november 2006	L 363	344	20.12.2006

Ändrad genom:

► <u>A1</u>	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien	L 157	203	21.6.2005

RÅDETS DIREKTIV 96/26/EG

av den 29 april 1996

om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, i enlighet med det i artikel 189 b i fördraget angivna förfarandet ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Rådets direktiv 74/561/EEG av den 12 november 1974 om rätt att yrkesmässigt bedriva nationella och internationella godstransporter på väg ⁽⁴⁾, rådets direktiv 74/562/EEG av den 12 november 1974 om rätt att yrkesmässigt bedriva nationella och internationella persontransporter på väg ⁽⁵⁾ och rådets direktiv 77/796/EEG av den 12 december 1977 om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis avseende yrkesmässigt bedrivande av vägtransporter och om åtgärder avsedda att främja det effektiva utövandet av etableringsfriheten på detta område ⁽⁶⁾ har ändrats ett flertal gånger och i väsentliga delar. För att förtydliga och rationalisera bör därför de nämnda direktiven sammanföras till en text.

Transportmarknadens organisation är en väsentlig faktor för genomförandet av den i fördraget föreskrivna gemensamma transportpolitiken.

Antagandet av åtgärder som syftar till en samordning av villkoren för rätten att yrkesmässigt bedriva godstransporter är ägnat att främja ett effektivt utnyttjande av etableringsrätten.

Det är nödvändigt att föreskriva införandet av gemensamma regler för rätten att yrkesmässigt bedriva nationella och internationella vägtransporter för att höja utbildningsnivån och därigenom bidra till en sanering av marknaden och till förbättrad service i användarnas, transportföretagens och samhällsekonominns intressen samt till en ökad trafiksäkerhet.

Reglerna om rätten att yrkesmässigt bedriva nationella och internationella vägtransporter bör därför innehålla krav med avseende på gott anseende, ekonomiska resurser och yrkesmässig kompetens.

⁽¹⁾ EGT nr C 286, 14.11.1990, s. 4 samt en den 16 december 1993 genomförd ändring.

⁽²⁾ EGT nr C 339, 31.12.1991, s. 5 och EGT nr C 295, 22.10.1994, s. 30.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 december 1991 (EGT nr C 13, 20.1.1992, s. 433) och av den 20 april 1994 (EGT nr C 128, 9.5.1994, s. 136), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 december 1995 (EGT nr C 356, 30.12.1995) och den ... (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 8 mars 1996.

⁽⁴⁾ EGT nr L 308, 19.11.1974, s. 18. Direktivet senast ändrat genom förordning (EEG) nr 3572/90 (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 12).

⁽⁵⁾ EGT nr L 308, 19.11.1974, s. 23. Direktivet senast ändrat genom förordning (EEG) nr 3572/90 (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 12).

⁽⁶⁾ EGT nr L 334, 24.12.1977, s. 37. Direktivet senast ändrat genom förordning 89/438/EEG (EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 101). Rättelse, se EGT nr L 298, 17.10.1989, s. 31.

▼B

Dessa regler behöver dock inte omfatta vissa typer av transporter som har liten ekonomisk betydelse.

Från och med den 1 januari 1993 regleras rätten att bedriva godstransporter på väg över gränserna av ett system med gemenskapstillstånd som beviljas på grundval av kvalitetskriterier.

När det gäller kravet på gott anseende visar det sig för att effektivt sanera marknaden nödvändigt att på ett enhetligt sätt göra rätten att yrkesmässigt bedriva transportverksamhet beroende av att sökanden inte har dömts för allvarliga brott, inräknat ekonomiska brott, av att han inte har förklarats olämplig att utöva yrket och av att han uppfyller de föreskrifter som är tillämpliga på yrkesmässiga transporter på väg.

När det gäller kravet på tillräckliga ekonomiska resurser är det nödvändigt, i synnerhet för att säkerställa lika behandling av företagen i de olika medlemsstaterna, att fastställa vissa kriterier som vägtransportörerna måste uppfylla.

I fråga om gott anseende och ekonomiska resurser bör de relevanta handlingar som är utfärdade av behörig myndighet i vägtransportörens ursprungsland eller det land han kommer från godtas som tillräckliga bevis för rätten att i en annan värdmedlemsstat bedriva ifrågavarande verksamhet.

När det gäller yrkesmässig kompetens förefaller det lämpligt att föreskriva att de sökande vägtransportörerna förvärvar sådan kompetens genom att avlägga ett skriftligt examensprov, men att medlemsstaterna får undanta sökanden från ett sådant prov om han kan styrka att han besitter tillräcklig praktisk erfarenhet.

I fråga om yrkesmässig kompetens skall värdlandet godta de intyg som utfärdats i enlighet med gemenskapsbestämmelserna om att yrkesmässigt bedriva transporter på väg.

Åtgärder bör vidtas för att skapa ett system för ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna för tillämpningen av detta direktiv.

Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för genomförande som anges i bilaga II del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Rätt att yrkesmässigt bedriva transporter på väg

Artikel 1

1. Rätten att yrkesmässigt bedriva transporter på väg skall regleras av de föreskrifter som medlemsstaterna har antagit i enlighet med de gemensamma reglerna i detta direktiv.

2. I detta direktiv avses med

▼M1

— ”yrkesmässigt bedrivande av godstransporter på väg”: den verksamhet som bedrivs av ett företag som med hjälp av antingen ett motorfordon eller en motorfordonskombination som bedriver transport av gods för annans räkning,

▼B

— ”yrkesmässigt bedrivande av persontransporter på väg”: den verksamhet som bedrivs av ett företag som, med hjälp av motorfordon, byggda och utrustade på sådant sätt att de är lämpliga att transportera mer än nio personer — inklusive föraren — och är avsedda för detta ändamål, bedriver persontrafik för allmänheten eller särskilda användarkategorier mot ersättning som betalas av de transporterade personerna eller av organisatören,

▼B

— ”företag”: en fysisk eller juridisk person, vare sig verksamheten drivs i vinstsyfte eller inte, en sammanslutning eller grupp av personer som inte är juridiska personer, vare sig verksamheten drivs i vinstsyfte eller inte, eller ett offentligt organ oavsett om detta självt är en juridisk person eller är beroende av en myndighet som är juridisk person,

▼M1

— ”permanent bosättningsort”: den plats där en person normalt bör, dvs. under minst 185 dagar varje kalenderår, till följd av personlig och yrkesmässig anknytning eller, om personen saknar yrkesmässig anknytning, till följd av en personlig anknytning som präglas av nära band mellan personen och den plats där han bor.

För en person som har den yrkesmässiga anknytningen till en annan plats än den personliga anknytningen och som därför omväxlande bor på olika platser i två eller flera medlemsstater skall dock den permanenta bosättningsorten anses vara den plats till vilken han har personlig anknytning under förutsättning att personen med regelbundna mellanrum återvänder dit. Detta sista villkor behöver inte uppfyllas om personen bor i en medlemsstat för att genomföra en tidsmässigt begränsad uppgift. Studier vid universitet eller annan utbildningsanstalt skall inte medföra att den permanenta bosättningsorten ändras.

▼B*Artikel 2***▼M1**

1. Detta direktiv skall inte gälla för företag som yrkesmässigt bedriver godstransporter på väg med hjälp av motorfordon eller motorfordonskombinationer med en högsta tillåten vikt av högst 3,5 ton. Medlemsstaterna får dock sänka denna tröskel för alla eller vissa typer av transportverksamhet.

▼B

2. ►**M1** a) ◀Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna från tillämpningen av alla eller vissa av bestämmelserna i detta direktiv undanta företag som bedriver yrkesmässiga godstransporter på väg om dessa uteslutande bedriver inrikestransporter som endast har ringa betydelse för transportmarknaden, på grund av

— det transporterade godsets karaktär, eller

— det korta transportavståndet.

Vid oförutsedda omständigheter får medlemsstaterna bevilja ett tillfälligt undantag tills samrådet med kommissionen har avslutats.

▼M1

b) När det gäller företag som yrkesmässigt bedriver godstransporter på väg med hjälp av fordon med en högsta tillåtna vikt mellan 3,5 och 6 ton, får medlemsstaterna efter att ha informerat kommissionen från tillämpningen av alla eller vissa av bestämmelserna i detta direktiv undanta företag som uteslutande bedriver inrikestransporter som på grund av det korta transportavståndet endast har ringa betydelse för transportmarknaden.

▼B

3. Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna från tillämpningen av samtliga eller vissa av bestämmelserna i detta direktiv undanta företag som uteslutande utför vissa persontransporter på väg i icke-kommersiella syften eller som har sin huvudsakliga förvärvsverksamhet på andra områden än persontransporter på väg, förutsatt att deras transportverksamhet endast har ringa betydelse för transportmarknaden.

▼B*Artikel 3*

1. Företag som önskar yrkesmässigt bedriva transporter på väg skall
 - a) ha gott anseende,
 - b) ha tillräckliga ekonomiska resurser,
 - c) uppfylla kravet på yrkesmässig kompetens.

Om sökanden är en fysisk person som inte uppfyller villkoret i c, får de behöriga myndigheterna likväl bevilja honom tillstånd att yrkesmässigt bedriva transporter på väg, förutsatt att han anvisar myndigheterna en annan person som uppfyller villkoren i a och c och som varaktigt och reellt leder företags transportverksamhet.

Om sökanden inte är en fysisk person

- måste villkoret i a vara uppfyllt av den eller de personer som varaktigt och reellt leder företags transportverksamhet. Medlemsstaterna får kräva att andra personer i företaget också uppfyller detta krav,
- måste villkoret i c vara uppfyllt av den eller de personer som nämns i den första strecksatsen.

2. Medlemsstaterna skall bestämma de villkor som företag som är etablerade på deras territorium måste uppfylla för att tillgodose villkoret på gott anseende.

De skall föreskriva att detta villkor inte är uppfyllt eller inte längre är uppfyllt om den eller de fysiska personer som förutsätts uppfylla detta krav enligt punkt 1

- a) har dömts för allvarliga brott, inräknat ekonomiska brott,
- b) har förklarats olämpliga att bedriva transporter på väg i enlighet med gällande bestämmelser,

▼M1

- c) har dömts för allvarliga överträdelser av gällande bestämmelser om
 - löne- och anställningsförhållanden i branschen, eller
 - transporter på väg av gods eller personer, särskilt bestämmelserna om förarens kör- och vilotider, nyttofordons vikt och mått, trafik- och fordonssäkerhet, skydd av miljön och övriga bestämmelser om yrkesansvar.

▼B

I de fall som avses i a, b eller c skall kravet på gott anseende fortsätta att anses som icke uppfyllt tills återupprättande har ägt rum eller annan åtgärd med likvärdig effekt har vidtagits i enlighet med gällande nationella föreskrifter.

3.
 - a) Villkoret avseende tillräckliga ekonomiska resurser skall bestå i att förfoga över tillräckliga ekonomiska medel för att säkerställa att företaget startas och drivs på ett riktigt sätt.
 - b) Vid utvärdering av de ekonomiska resurserna skall den behöriga myndigheten i förekommande fall beakta: företags årsbokslut, tillgängliga medel inräknat bankmedel, möjligheter till överdrag och lån, alla tillgångar inräknat egendom som företaget kan utnyttja som säkerhet, kostnader inräknat inköpskostnader eller första betalningar för fordon, lokaler, anläggningar och utrustning, samt rörelsekapital.

▼M1

- c) Företaget skall förfoga över kapital och reserver till ett värde av minst 9 000 euro när endast ett fordon används och 5 000 euro för varje ytterligare fordon.

▼ M1

Värdet av euron skall, när det gäller detta direktiv, fastställas var femte år i de nationella valutor som inte deltar i den tredje etappen av den monetära unionen. De kurser som tillämpas skall vara de som erhålls den första arbetsdagen i oktober och som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. De skall gälla från och med den 1 januari följande kalenderår.

- d) Såvitt avser punkterna a-c får den behöriga myndigheten som bevis godta eller kräva bekräftelse eller försäkran från en bank eller någon motsvarande, vederbörligen kvalificerad inrättning. En sådan bekräftelse eller försäkran får tillhandahållas genom bankgaranti, eventuellt genom pantförskrivning eller borgen, eller i annan liknande form.

▼ B

- e) Punkterna b, c och d skall endast tillämpas på företag som i enlighet med nationella bestämmelser från och med den 1 januari 1990 i en medlemsstat har tillstånd att bedriva yrkesmässiga vägtransporter.

▼ M1

4. a) Villkoret i fråga om yrkesmässig kompetens innebär att vederbörande skall besitta kunskaper som motsvarar den utbildningsnivå som avses i bilaga I de ämnen som förtecknas där. Denna kompetens skall fastställas med hjälp av ett obligatoriskt skriftligt examensprov, som kan kompletteras med ett muntligt examensprov, anordnat i den form som anges i bilaga I av den myndighet eller instans som medlemsstaten har utsett att ansvara för detta.
- b) Medlemsstaterna får befria sådana sökande som kan styrka minst fem års praktisk erfarenhet på företagsledningsnivå i ett transportföretag, från kravet att genomgå prov på villkor att dessa sökande genomgår ett kontrollprov vars utformning bestäms av medlemsstaterna i enlighet med bilaga I.
- c) Medlemsstaterna får befria innehavarna av vissa utbildningsbevis avseende högre utbildningar eller tekniska utbildningar som kan styrka att de har goda kunskaper i de i bilaga I förtecknade ämnen och som i detta syfte särskilt skall anges av medlemsstaterna, från kravet att avlägga prov i de ämnen som omfattas av dessa utbildningsbevis.
- d) Ett intyg utfärdat av den myndighet eller den instans som avses i punkt a skall företas som bevis på yrkesmässig kompetens. Detta intyg skall utformas enligt den modell för examensbevis som återges i bilaga I a.
- e) När det gäller sökande som avser att varaktigt och reellt leda företag som endast bedriver inrikestransporter, får medlemsstaterna föreskriva att de kunskaper som skall beaktas för fastställande av yrkesmässig kompetens enbart skall omfatta sådana ämnen som rör inrikestransporter. I detta fall skall det framgå av intyget om yrkesmässig kompetens enligt modellen i bilaga I a att innehavaren av intyget endast är behörig att reellt och varaktigt leda företag som uteslutande bedriver transporter inom den medlemsstat som har utfärdat intyget.
- f) Efter samråd med kommissionen kan en medlemsstat kräva att varje fysisk person som innehar ett examensbevis om yrkesmässig kompetens som har utfärdats av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat efter den 1 oktober 1999 medan personen hade sin permanenta boställningsort i den förstnämnda medlemsstaten skall avlägga ett kompletterande prov som anordnas av den myndighet eller den instans som den förstnämnda medlemsstaten har utsett för detta. Det kompletterande provet skall gälla särskilda kunskaper om de

▼ M1

nationellt betingade inslagen i yrket vägtransportör i den för-
stnämnda medlemsstaten.

Denna punkt skall tillämpas under en period av tre år från
och med den 1 oktober 1999. Rådet kan, i enlighet med
fördraget, på förslag av kommissionen, förlänga perioden
med en ny period av högst fem år. Den skall endast tillämpas
på sådana fysiska personer som, när de på de villkor som
avses i första stycket erhåller examensbeviset om yrkesmäs-
sig kompetens, aldrig tidigare har erhållit ett sådant examens-
bevis i en medlemsstat.

▼ B*Artikel 4*

Medlemsstaterna skall bestämma på vilka villkor ett företag som bedri-
ver transporter på väg, trots bestämmelserna i artikel 3.1, får drivas
provisoriskt i högst ett års tid, vilken tid i vederbörligen bestyrkta
specialfall kan förlängas med högst sex månader, i fall då den fysiska
person som utövat vägtransportverksamheten eller den fysiska person
som uppfyllt föreskrifterna i artikel 3.1 a och c avlider eller förlorar sin
fysiska eller rättsliga förmåga att utöva verksamheten.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får dock i särskilda fall
undantagsvis meddela ett permanent tillstånd för en person, som inte
uppfyller det i artikel 3.1 c angivna villkoret om yrkesmässig kompe-
tens, att fortsätta att driva transportföretaget under förutsättning att per-
sonen i fråga har minst tre års praktisk erfarenhet av den dagliga driften
av företaget.

Artikel 5

1. Företag som kan styrka att de
 - såvitt avser Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Italien,
Luxemburg, Nederländerna och Förenade kungariket före den 1
januari 1978,
 - såvitt avser Grekland före den 1 januari 1984,
 - såvitt avser Spanien och Portugal före den 1 januari 1986,
 - såvitt avser f.d. Tyska demokratiska republikens territorium före den
3 oktober 1989,

▼ M1

- såvitt avser Österrike, Finland och Sverige före den 1 januari 1995

▼ B

i en medlemsstat enligt nationella bestämmelser beviljats tillstånd att på
området för nationella eller internationella transporter yrkesmässigt be-
driva gods- eller persontransporter på väg, befrias från skyldigheten att
tillhandahålla bevis på att de uppfyller de krav som ställs i artikel 3.

2. Dock måste fysiska personer som
 - såvitt avser Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Italien,
Luxemburg, Nederländerna och Förenade kungariket efter den 31
december 1974 och före den 1 januari 1978,
 - såvitt avser Grekland efter den 31 december 1980 och före den 1
januari 1984,
 - såvitt avser Spanien och Portugal efter den 31 december 1982 och
före den 1 januari 1986,
 - såvitt avser f.d. Tyska demokratiska republikens territorium efter den
2 oktober 1989 och före den 1 januari 1992,

▼ M1

- såvitt avser Österrike, Finland och Sverige efter den 31 december 1994 och före den 1 januari 1997,

▼ B

- antingen har beviljats tillstånd att, utan att enligt nationella bestämmelser tillhandahålla bevis för sin yrkesmässiga kompetens, bedriva yrkesmässiga gods- eller persontransporter på väg, eller
- har utsetts att varaktigt och reellt leda ett företags transportverksamhet,

ha uppfyllt det i artikel 3.4 angivna villkoret rörande yrkesmässig kompetens

- såvitt avser Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna och Förenade kungariket före den 1 januari 1980,
- såvitt avser Grekland före den 1 januari 1986,
- såvitt avser Spanien och Portugal före den 1 januari 1988, och
- såvitt avser f.d. Tyska demokratiska republikens territorium före den 1 juli 1992,

▼ M1

- såvitt avser Österrike, Finland och Sverige före den 1 januari 1997.

▼ B

Samma krav skall gälla i fall som avses i artikel 3.1 tredje stycket.

▼ M1

3. a) Alla företag som har tillstånd att yrkesmässigt bedriva transporter på väg före den 1 oktober 1999 skall, när det gäller den fordonspark som de använder vid denna tidpunkt, uppfylla bestämmelserna i artikel 3.3 senast den 1 oktober 2001.

Dessa företag skall i varje fall uppfylla bestämmelserna i artikel 3.3 för varje ökning av fordonsparken som sker efter den 1 oktober 1999.

- b) De företag som yrkesmässigt bedriver godstransport på väg före den 1 oktober 1999 med fordon vars högsta tillåtna vikt ligger mellan 3,5 och 6 ton skall uppfylla bestämmelserna i artikel 3.3 senast den 1 oktober 2001.

▼ B

Artikel 6

1. Beslut som medlemsstaternas behöriga myndigheter har fattat i enlighet med de bestämmelser som antagits på grundval av detta direktiv och som innebär att en ansökan om att yrkesmässigt få bedriva transporter på väg avslås, skall innehålla en redovisning av skälen till beslutet.

▼ M1

Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna regelbundet och minst vart femte år försäkras sig om att företagen fortfarande uppfyller kraven på gott anseende, ekonomiska resurser och yrkesmässig kompetens.

Om kravet på de ekonomiska resurserna inte är uppfyllt vid kontrolltillfället, men om företagets ekonomiska situation ger anledning att tro att kravet på de ekonomiska resurserna på nytt och på ett varaktigt sätt kommer att vara uppfyllda, på grundval av en finansieringsplan och inom en överskådlig framtid, får de behörige myndigheterna bevilja en ytterligare frist som inte får överstiga ett år.

▼B

2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna återkallar tillståndet att yrkesmässigt bedriva transporter på väg, om myndigheterna konstaterar att föreskrifterna i artikel 3.1 a, b eller c inte längre är uppfyllda, under förutsättning att de i förekommande fall föreskriver en tillräcklig tidsfrist för utseende av en ersättare.

3. I fråga om de beslut som avses i punkterna 1 och 2 skall medlemsstaterna säkerställa att de av detta direktiv berörda företagen har möjlighet att med lämpliga medel tillvarata sina intressen.

Artikel 7

► **M1** 1. Om överträdelse som kan leda till ◀ indragning av tillstånd att bedriva transporter på väg har begåtts av reglerna för gods- eller persontransporter på väg av i landet icke bosatta transportörer, skall medlemsstaterna förse den medlemsstat där transportören är etablerad med all tillgänglig information om dessa överträdelse och de sanktioner som de har ålagt.

▼M1

▼B

► **M1** 2. ◀ Medlemsstaterna skall lämna varandra ömsesidigt bistånd för tillämpningen av detta direktiv.

AVDELNING II

Samordnad bedömning av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis*Artikel 8*

1. I fråga om de verksamheter som avses i detta direktiv skall medlemsstaterna vidta de i detta direktiv föreskrivna åtgärderna beträffande etablering inom sina territorier av sådana fysiska personer och företag som avses i avdelning I i Allmänna handlingsprogrammet för etableringsfrihet ⁽¹⁾.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 skall ett värdland vid prövning av fråga om rätt att yrkesmässigt bedriva transporter på väg som tillräcklig bevisning om gott anseende ► **M1** _____ ◀ godta utdrag ur kriminalregistret eller, i avsaknad av ett sådant, en likvärdig handling som är utställd av behörig rättslig eller administrativ myndighet i transportörens ursprungsland eller i det land varifrån han kommer, där det framgår att dessa krav är uppfyllda.

3. Om värdlandet ställer vissa krav på sina egna medborgare i fråga om gott anseende och utredning om att sådana krav är uppfyllda inte kan inhämtas med hjälp av de i punkt 2 nämnda handlingarna, skall staten i fråga om medborgare i andra medlemsländer som tillräcklig bevisning godta intyg som är utfärdade av behörig rättslig eller administrativ myndighet i ursprungslandet eller i det land varifrån den utländska medborgaren kommer, där det framgår att de ifrågavarande kraven är uppfyllda. Sådana intyg skall innehålla de uppgifter som skall beaktas av värdlandet.

4. Om ursprungslandet eller det land varifrån den utländska medborgaren kommer inte utfärdar en sådan handling som krävs enligt punkt 2 och 3, kan en sådan handling ersättas av en försäkran under ed eller på heder och samvete av ifrågavarande person inför rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, inför notarie i vederbörandes ursprungsland eller i det land varifrån vederbörande kommer, varvid

⁽¹⁾ EGT nr 2, 15.1.1962, s. 36/62.

▼B

myndigheten eller notarien skall utfärda ett intyg som styrker att denna försäkran avgivits. ► **M1** ————— ◀

5. Handlingar som utfärdats i enlighet med punkterna 2 och 3 skall inte godtas, om de ges in mer än tre månader efter utfärdandet. Detta villkor gäller även för försäkran avgiven enligt punkt 4.

Artikel 9

1. Om det i ett värdland krävs intyg om ekonomiska resurser, skall den staten godta motsvarande intyg, som har utfärdats av banker i ursprungslandet eller i det land varifrån den utländska medborgaren kommer eller som har utfärdats av andra av det landet utsedda organ som likvärdiga med intyg utfärdade på dess eget territorium.

2. Om en medlemsstat ställer vissa krav på sina egna medborgare i fråga om ekonomiska resurser och om den i punkt 1 angivna handlingen inte utgör bevisning om detta, skall staten i fråga om medborgare i andra medlemsländer som tillräcklig bevisning godta av behörig administrativ myndighet i ursprungslandet, eller i det land varifrån den utländska medborgaren kommer, utfärdade intyg av vilka framgår att ifrågavarande krav är uppfyllda. Sådana intyg skall innehålla de uppgifter som skall beaktas av värdlandet.

Artikel 10

1. Från och med den 1 januari 1990 skall medlemsstaterna som tillräckligt bevis för yrkesmässig kompetens erkänna de intyg som avses i artikel 3.4 fjärde stycket och som har utfärdats av annan medlemsstat.

2. Beträffande företag som såvitt avser Grekland före den 1 januari 1981 och såvitt avser övriga medlemsstater före den 1 januari 1975 har fått tillstånd att yrkesmässigt bedriva gods- eller persontransporter på väg i nationell och/eller internationell trafik, skall medlemsstaterna som tillräcklig utredning om yrkeskunnande, förutsatt att de berörda företagen är bolag enligt artikel 58 i fördraget, godta intyg om att den ifrågavarande verksamheten har bedrivits i en medlemsstat under tre år som tillräckligt bevis för yrkesmässig kompetens. Denna verksamhet får inte ha upphört mer än fem år innan intyget ges in.

I fråga om fysiska personer skall sådant intyg som styrker att verksamhet har bedrivits utfärdas för en av de fysiska personer som reellt leder företagets transportverksamhet.

3. De intyg som före den ► **M1** 1 oktober 1999 ◀ har utfärdats till vägtransportörer som bevis på yrkesmässig kompetens, i enlighet med till och med den dagen gällande bestämmelser, skall anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

▼A1

4. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Tjeckiens anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till

— vägtransportörer på området för internationella gods- och persontransporter enligt vägtransportlag nr 111/1994 Sb., ändrad genom lag nr 150/2000 Sb., sedan den 1 juli 2000,

— vägtransportörer på området för nationella gods- och persontransporter enligt vägtransportlag nr 111/1994 Sb., ändrad genom lag nr 150/2000 Sb., sedan den 1 januari 2003.

5. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Estlands anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till

▼ A1

— vägtransportörer på området för internationella och nationella godstransporter enligt lagen om vägtransporter av den 7 juni 2000 (RT I 2000, 54, 346) sedan den 1 oktober 2000,

— vägtransportörer på området för internationella och nationella persontransporter enligt lagen om kollektivtrafik av den 26 januari 2000 (RT I 2000, 10, 58) sedan den 1 oktober 2000.

6. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Lettlands anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till

— vägtransportörer på området för internationella och nationella gods- och persontransporter enligt lagen om vägtransporter och transportministeriets förordning nr 9 av den 6 februari 2001 om prövningsskommissionen för beviljande av yrkeskompetensintyg för nationella och internationella gods- och persontransporter, sedan den 1 april 2001.

7. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Litauens anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till

— transportörer på området för internationella och nationella godstransporter på väg samt persontransporter på väg enligt transport- och kommunikationsministerns beslut nr 3-20 om prövning av personer som utför licenserad verksamhet på vägtransportområdet enligt yrkeskompetens av den 13 januari 2003, sedan den 17 januari 2003.

8. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Ungerns anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till

— internationella vägtransportörer i enlighet med regeringsdekret nr 20/1991 (I. 29.) Korm. om ändring av dekret nr 89/1988 (XII. 20.) MT av ministerrådet sedan den 1 februari 1991,

— nationella vägtransportörer i enlighet med regeringsdekret nr 31/1995 (III. 24.) Korm. om ändring av dekret nr 89/1988 (XII. 20.) MT av ministerrådet sedan den 1 april 1995,

— vägtransportörer i enlighet med regeringsdekret nr 68/2001 (IV. 20.) Korm. om ändring av dekret nr 89/1988 (XII. 20.) MT av ministerrådet sedan den 1 maj 2001,

— transportörer av personer på väg i enlighet med dekret nr 49/2001 (XII. 22.) KöViM. från ministern för transport och vattenförvaltning sedan den 1 januari 2002.

9. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Polens anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till transportörer på området för internationella och nationella gods- och persontransporter på väg enligt lagen om vägtransporter av den 6 september 2001 sedan den 1 januari 2002.

10. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Slovakien anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till transportörer på området för internationella och nationella gods- och persontransporter på väg enligt lagen om vägtransporter nr 168/1996, i dess ändrade form av den 19 augusti 2002, sedan den 1 september 2002.

▼ A2

11. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Bulgariens anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till

▼ A2

- vägtransportörer på området för internationella gods- och persontransporter enligt förordning 11 av den 31 oktober 2002 om internationella gods- och persontransporter på väg (statens officiella tidning nr 108 av den 19 november 2002), sedan den 19 november 2002,
- vägtransportörer på området för nationella gods- och persontransporter enligt förordning 33 av den 3 november 1999 om offentliga gods- och persontransporter på Bulgariens territorium, ändrad den 30 oktober 2002 (statens officiella tidning nr 108 av den 19 november 2002), sedan den 19 november 2002.

12. Med avvikelse från punkt 3 skall de intyg som före Slovariens anslutning har utfärdats till vägtransportörer anses vara likvärdiga med intyg som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv endast om de har utfärdats till transportörer på området för internationella och nationella gods- och persontransporter på väg enligt lagen om vägtransporter nr 168/1996, i dess ändrade form av den 19 augusti 2002, sedan den 1 september 2002.

▼ M1*Artikel 10 a*

Medlemsstaterna skall föreskriva en ordning med sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och de skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. De föreskrivna sanktionerna skall vara effektiva och proportionerliga och ha avskräckande verkan.

Artikel 10 b

Från och med den 1 oktober 1999 skall medlemsstaterna som tillräckligt bevis på yrkesmässig kompetens erkänna de intyg som överensstämmer med modellen för examensbevis i bilaga I a och som utfärdas av den myndighet eller instans som har utsetts för detta av varje medlemsstat.

▼ A2

De intyg om yrkesmässig kompetens som avses i artikel 10.4 – 10.12. får utfärdas på nytt av de berörda medlemsstaterna i enlighet med modellen för examensbevis i bilaga Ia.

▼ B

AVDELNING III

Avslutande bestämmelser*Artikel 11*

Medlemsstaterna skall utse de myndigheter och organ som skall vara behöriga att utfärda de i artiklarna 8.2 och 9 angivna handlingarna och det i artikel 10.2 angivna intyget. De skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Artikel 12

Detta direktiv skall även tillämpas på medborgare i medlemsstater som i egenskap av anställda utövar verksamhet som vägtransportör enligt i artiklarna 8 och 11 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2434/92 (EGT nr L 245, 26.8.1992, s. 1).

▼B*Artikel 13*

1. Medlemsstaterna skall efter samråd med kommissionen senast vid de tidpunkter som anges i bilaga II del B vidta de åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14

De direktiv som anges i bilaga II del A upphävs härmed utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter såvitt avser tidsfristerna för genomförande och tillämpning som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼ **M1***BILAGA I***I. FÖRTECKNING ÖVER ÄMNEN SOM AVSES I ARTIKEL 3.4**

De kunskaper som skall beaktas när yrkesmässig kompetens fastställs av medlemsstaterna skall omfatta åtminstone ämnen i denna förteckning för både transport på väg av gods och av personer. I dessa ämnen skall de sökande vägtransportörer uppnå den nivå i fråga om kunskaper och praktiska färdigheter som krävs för att leda ett transportföretag.

Den lägsta kunskapsnivån, såsom den anges nedan, får inte vara lägre än nivå 3 enligt de utbildningsnivåer som anges i bilagan till beslut 85/368/EEG ⁽¹⁾, det vill säga den nivå som uppnåtts genom utbildningen i den obligatoriska skolan, kompletterad med antingen en yrkesutbildning och en kompletterande teknisk utbildning eller med en teknisk skolutbildning eller annan utbildning på högre nivå.

A. Avsnitt i civilrätt*Gods- och persontransport på väg*

Den sökande skall bland annat

- 1) känna till de vanligaste avtalsformer som förekommer vid transportverksamhet på väg liksom de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa,
- 2) vara i stånd att ingå ett giltigt fraktavtal, särskilt såvitt gäller transportvillkoren,

Godstransport på väg

- 3) kunna analysera en reklamation från uppdragsgivaren som avser skada som uppkommit antingen genom förlust av eller skada på godset under transport eller genom försenad leverans samt konsekvenserna av reklamationen på det avtalsmässiga ansvaret,
- 4) känna till de regler och skyldigheter som följer av konventionen om fraktavtalet vid internationell godsbefordran på väg (CMR),

Persontransport på väg

- 5) kunna analysera en reklamation från uppdragsgivaren som avser skada som åsamkats passagerarna eller deras bagage vid en olycka som inträffat under transporten eller rörande skador som beror på försening samt konsekvenserna av reklamationen på det avtalsmässiga ansvaret.

B. Avsnitt i handelsrätt*Gods- och persontransport på väg*

Den sökande skall bland annat

- 1) känna till de krav och formaliteter för att utöva näringsverksamhet liksom näringsidkarens allmänna skyldigheter (registrering, handelsböcker, m.m.) samt följderna av en konkurs,
- 2) ha erforderliga kunskaper om olika former av kommersiella bolag samt om regler för hur bolag bildas och fungerar.

C. Avsnitt i socialrätt*Gods- och persontransport på väg*

Den sökande skall bland annat

- 1) känna till vilken roll de olika sociala institutioner som förekommer inom vägtransportsektorn spelar samt hur de fungerar (fackföreningar, organ för samarbete mellan arbetsgivare och arbetstagare, personalrepresentanter, arbetsinspektörer, m.m.),
- 2) känna till arbetsgivares skyldigheter enligt socialförsäkringslagstiftningen,
- 3) känna till de regler som gäller för de anställningsavtal som tillämpas på olika kategorier av arbetstagare inom vägtransportföretag (avtalsformer, parternas skyldigheter, arbetsvillkor och arbetstid, betald semester, lön, avtalets upphörande, m.m.),

⁽¹⁾ Rådets beslut 85/368/EEG av den 16 juli 1985 om jämförbarhet av yrkesmeriter mellan medlemsstaterna inom EG (EGT L 199, 31.7.1985, s. 56).

▼ M1

- 4) känna till bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 3820/85⁽¹⁾ och (EEG) nr 3821/85⁽²⁾ samt de praktiska åtgärderna för tillämpning av dessa förordningar.

D. Avsnitt i skatterätt*Gods- och persontransport på väg*

Den sökande skall bland annat känna till regler om

- 1) mervärdesskatt på transporttjänster,
- 2) fordonsskatter,
- 3) skatt på vissa fordon som används vid godstransport på väg samt vägtull och vägavgifter,
- 4) inkomstskatt.

E. Kommersiell och ekonomisk ledning av ett företag*Gods- och persontransport på väg*

Den sökande skall bland annat

- 1) känna till rättsliga och praktiska bestämmelser om användningen av checkar, växlar, reverser, kreditkort samt andra betalningsmedel och betalningssätt,
- 2) känna till olika kreditformer (bankkrediter, rembuser, borgen, inteckning, leasing, renting, factoring, m.m.) samt de kostnader och förpliktelser som är förbundna med dessa,
- 3) veta vad en balansräkning är, hur den ställs upp och hur den skall tolkas,
- 4) kunna läsa och tolka en resultaträkning,
- 5) kunna analysera företagets finansiella situation och lönsamhet, särskilt med ledning av nyckeltalen,
- 6) kunna upprätta en budget,
- 7) känna till de olika delarna i en kostnadsberäkning (fasta kostnader, rörliga kostnader, arbetande kapital, avskrivningar, m.m.) samt kunna räkna ut detta per fordon, per kilometer, per resa eller per ton,
- 8) kunna upprätta ett organisationsschema över företagets personalstyrka och utarbeta arbetsscheman m.m.,
- 9) känna till grunderna för marknadsundersökning, marknadsföring, säljfrämjande åtgärder när det gäller transporttjänster, upprättande av kundregister, reklam, PR, m.m.,
- 10) känna till de olika slag av försäkringar som förekommer vid vägtransporter (ansvars-, person-, gods- och bagageförsäkringar) och de garantier och skyldigheter som är förbundna med dessa,
- 11) känna till de olika formerna för användningen av telematik på vägtransportområdet,

Godstransport på väg

- 12) kunna tillämpa reglerna för fakturering vid godstransporttjänster på väg samt känna till innebörden och betydelsen av Incoterms,
- 13) känna till olika stödnärningar inom transportområdet, deras roll, funktionsätt samt, i förekommande fall, deras rättsliga ställning,

Persontransport på väg

- 14) kunna tillämpa reglerna för avgifter och prissättning vid offentlig och privat persontransport på väg,
- 15) kunna tillämpa reglerna för fakturering vid persontransport på väg.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 8). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1056/97 (EGT L 154, 12.6.1997, s. 21).

▼M1**F. Tillträde till marknaden***Gods- och persontransport på väg*

Den sökande skall bland annat

- 1) känna till de bestämmelser som gäller vid vägtransporter för annans räkning, för hyra av fordon för yrkestrafik och för anlitan­de av underleverantörer; den sökande skall särskilt vara bekant med bestämmelserna rörande yrkets offentligrättsliga reglering, tillträder till yrket, tillståndsgivning för vägtransporter inom och utom gemenskapen samt kontroll och sanktioner,
- 2) känna till de bestämmelser som gäller vid upprättandet av ett företag för vägtransporter,
- 3) känna till vilka dokument som erfordras för tillhandahållande av vägtransporter samt kunna utforma kontrollförfaranden för att tillse att riktiga handlingar rörande varje enskild transport, särskilt dokument rörande fordonet, föraren, godset eller bagaget, finns tillgängliga såväl i fordonet som inom företagets lokaler,

Godstransport på väg

- 4) känna till reglerna för organisationen av marknaden för godstransporter på väg, speditorsfirmor och logistik,
- 5) känna till förfarandet vid passerandet av statsgränser, betydelsen av T-dokument och TIR-carneter samt de skyldigheter och det ansvar som följer av användningen av dessa,

Persontransport på väg

- 6) känna till reglerna för organisationen av marknaden för persontransporter på väg,
- 7) känna till reglerna för utbudandet av transporttjänster samt kunna upprätta transportplaner.

G. Tekniska normer och tekniska driftsförhållanden*Gods- och persontransport på väg*

Den sökande skall bland annat

- 1) känna till reglerna rörande fordons vikter och dimensioner inom medlemsstaterna samt förfarandena för sådana särskilda transporter för vilka undantag görs från dessa regler,
- 2) kunna välja fordon och fordonskomponenter (chassi, motor, kraftöverföringssystem, bromssystem, m.m.) efter företagets behov,
- 3) känna till förfarandet vid typgodkännande, registrering och besiktning av dessa fordon,
- 4) kunna bedöma vilka åtgärder som erfordras för att bekämpa luftförorening genom avgaser från motorfordon och för att motverka buller,
- 5) kunna upprätta planer för regelbundet underhåll av fordonen och fordonsens utrustning,

Godstransport på väg

- 6) känna till de olika slagen av verktyg och hjälpmedel för godshantering och lastning (billuckor, containrar, lastpallar, m.m.) och kunna upprätta rutiner och föreskrifter för lastning och lossning av gods (viktfördelning, stapling, stuvning, stötning och kilning, m.m.),
- 7) känna till de olika teknikerna för kombinerade transporter med ”piggy-back” och med roll-on roll-off fartyg,

▼ **M1**

- 8) kunna sätta i verket förfaranden för iakttagande av reglerna rörande transport av farligt gods och avfall, särskilt de regler som följer av direktiv 94/55/EG ⁽¹⁾, direktiv 96/35/EG ⁽²⁾, förordning (EEG) nr 259/93 ⁽³⁾,
- 9) kunna upprätta förfaranden för iakttagande av reglerna rörande transport av lättfördärliga livsmedel, särskilt de regler som följer av avtalet om internationella transporter av lättfördärliga livsmedel och om specialutrustning för sådana transporter (ATP),
- 10) kunna vidta erforderliga åtgärder för iakttagande av föreskrifterna om transport av levande djur.

H. Trafiksäkerhet*Gods- och persontransport på väg*

Den sökande skall bland annat

- 1) känna till de krav som förarna skall uppfylla (körkort - läkarintyg - intyg om kompetens m.m.),
- 2) kunna vidta åtgärder för att försäkra sig om att förarna iakttar de trafikregler, förbud och begränsningar som gäller inom de olika medlemsstaterna (hastighetsbegränsningar, regler om företräde, uppehåll och parkering, användning av lyktorna, vägskyltning, m.m.),
- 3) kunna utarbeta föreskrifter för förarna om kontroll av säkerhetsnormerna dels rörande transportmaterialets, utrustningens och lastens skick, dels rörande förebyggande åtgärder,
- 4) kunna utarbeta förhållningsregler för olyckshändelser samt vidta lämpliga åtgärder för att undvika att olyckor eller allvarliga trafikförseelser upprepas,

Persontransport på väg

- 5) besitta grundläggande kunskaper om vägnätet i medlemsstaterna.

II. UTFORMNING AV EXAMENSPROVET

1. Medlemsstaterna skall anordna ett obligatoriskt skriftligt examensprov som de kan komplettera med ett muntligt examensprov för att kontrollera om de sökande vägtransportörerna besitter kunskaper i de ämnen och på den nivå som anges i I och framför allt om de har förmåga att använda de verktyg och den teknik som behövs och att utföra de verkställande och samordnade arbetsuppgifter som föreskrivs.
 - a) Det obligatoriska skriftliga examensprovet skall bestå av följande två delprov:
 - Skriftliga frågor antingen i form av flervalsfrågor (fyra svarsalternativ) eller frågor med öppna svar eller en kombination av båda frågeformerna.
 - Skriftliga uppgifter/fallstudier.
 Provtiden skall vara minst två timmar för varje delprov.
 - b) I det fall ett muntligt examensprov anordnas kan medlemsstaterna föreskriva att villkoret för att få delta i detta är godkänt resultat på det skriftliga examensprovet.
2. Om medlemsstaterna även anordnar ett muntligt examensprov skall de för vart och ett av de tre delprover fastställa en viktningsprocent som inte får understiga 25 % och inte överstiga 40 % av antalet möjliga poäng på provet som helhet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg (EGT L 319, 12.12.1994, s. 7). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 96/86/EG (EGT L 335, 24.12.1996, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EGT L 145, 19.6.1996, s. 10).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen (EGT L 30, 6.2.1993, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 120/97 (EGT L 22, 24.1.1997, s. 14).

▼ M1

Om medlemsstaterna endast anordnar ett skriftligt examensprov skall de för varje delprov fastställa en viktningsprocent som inte får understiga 40 % och inte överstiga 60 % av antalet möjliga poäng på provet som helhet.

3. De sökande skall sammanlagt för alla delprov uppnå ett genomsnitt på minst 60 % av det totala antalet poäng medan andelen erhållna poäng i varje delprov inte får understiga 50 % av antalet möjliga poäng. En medlemsstat kan endast för ett delprov minska procenttalet från 50 % till 40 %.

▼ **M1**

BILAGA I a

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(Kraftigt beigefärgat papper — Format: DIN A4)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

Landsbeteckning för den berörda medlemsstaten ⁽¹⁾Benämning på behörig myndighet eller behörig instans ⁽²⁾**EXAMENSBEVIS OM YRKESMÄSSIG KOMPETENS VID INRIKESTRANSPORT
[OCH INTERNATIONELL] ⁽³⁾ GODS [PERSON] ⁽³⁾ TRANSPORT PÅ VÄG**

nr . . .

Vi ⁽²⁾, försäkrar:a) att ⁽⁴⁾
född i, denhar godkänt resultat i de skriftliga examensprov (år: ; period:) ⁽⁵⁾ som anordnats för erhållande av examensbevis om yrkesmässig kompetens för inrikestransport [och internationell] ⁽³⁾ gods- [person-] ⁽³⁾ transport på väg, enligt bestämmelserna i ⁽⁶⁾b) att den person som avses i a har behörighet att utnyttja sin yrkesmässiga kompetens i ett företag som bedriver gods-[person-] transporter på väg ⁽³⁾— för att utföra endast inrikestransporter inom den medlemsstat som har utfärdat examensbeviset ⁽²⁾— för att utföra internationella transporter ⁽³⁾.

Detta examensbevis utgör tillräckligt bevis på den yrkesmässiga kompetens som avses i artikel 10.1 i rådets direktiv 96/26/EG av den 29 april 1996, om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens-, och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörens etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter.

Utfärdat i, den

..... ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Landsbeteckning (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjeckien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (IRL) Irland, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Lettland, (LT) Litauen, (L) Luxemburg, (H) Ungern, (M) Malta, (NL) Nederländerna, (A) Österrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumänien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakien, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket. ◀

⁽²⁾ Myndighet eller instans som av varje medlemsstat i Europeiska gemenskapen i förväg utsetts till att utfärda detta intyg.

⁽³⁾ Stryk det som ej är lämpligt.

⁽⁴⁾ Efternamn och förnamn: födelseort och födelsedatum.

⁽⁵⁾ Närmare uppgifter om examensprovet.

⁽⁶⁾ Hänvisning till de bestämmelser i nationell lag som antagits i ämnet enligt ovan nämnda direktiv.

⁽⁷⁾ Stämpel och underskrift av den behöriga myndighet eller instans som utfärdar intyget.

▶ ⁽¹⁾ **M3**

▼B*BILAGA II***DEL A****UPPHÄVDA DIREKTIV**

(som anges i artikel 14)

- Direktiv 74/561/EEG
 - Direktiv 74/562/EEG
 - Direktiv 77/796/EEG
- och följande ändringar till dessa:
- Direktiv 80/1178/EEG
 - Direktiv 80/1179/EEG
 - Direktiv 80/1180/EEG
 - Direktiv 85/578/EEG
 - Direktiv 85/579/EEG
 - Direktiv 89/438/EEG
 - Förordning (EEG) nr 3572/90: Endast artiklarna 1 och 2.

DEL B

<i>Direktiv</i>	<i>Slutdatum för genomförande eller tillämpning</i>
74/561/EEG (EGT nr L 308, 19.11.1974, s. 18)	1 januari 1977 1 januari 1978
80/1178/EEG (EGT nr L 350, 23.12.1980, s. 41)	1 januari 1981
85/578/EEG (EGT nr L 372, 31.12.1985, s. 34)	1 januari 1986
89/438/EEG (EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 101)	1 januari 1990
74/562/EEG (EGT nr L 308, 19.11.1974, s. 23)	1 januari 1977 1 januari 1978
80/1179/EEG (EGT nr L 350, 23.12.1980, s. 42)	1 januari 1981
85/579/EEG (EGT nr L 372, 31.12.1985, s. 35)	1 januari 1986
89/438/EEG (EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 101)	1 januari 1990
77/796/EEG (EGT nr L 334, 24.12.1977, s. 37)	1 januari 1979
80/1180/EEG (EGT nr L 350, 23.12.1980, s. 43)	1 januari 1981
89/438/EEG (EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 101)	1 januari 1990

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 74/561/EEG	Direktiv 74/562/EEG	Direktiv 89/438/EEG	Direktiv 77/796/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1			Artikel 1.1
Artikel 1.2, första strecksatsen	—			Artikel 1.2, första strecksatsen
—	Artikel 1.2, första strecksatsen			Artikel 1.2, andra strecksatsen
Artikel 1.2, andra strecksatsen	Artikel 1.2, andra strecksatsen			Artikel 1.2, tredje strecksatsen
Artikel 2.1 och 2.2	—			Artikel 2.1 och 2.2
—	Artikel 1.3			Artikel 2.3
Artikel 3	Artikel 2			Artikel 3
Artikel 4	Artikel 3			Artikel 4
Artikel 5	Artikel 4			Artikel 5
Artikel 6	Artikel 5			Artikel 6
Artikel 6a	Artikel 5a			Artikel 7
Artikel 7	Artikel 6			—
			Artikel 1.1	Artikel 8.1
			Artikel 3	Artikel 8.2
			Artikel 4	Artikel 9
			Artikel 5.1	Artikel 10.1
			Artikel 5.2	Artikel 10.2
—	—	Artikel 4		Artikel 10.3
			Artikel 6	Artikel 11
			Artikel 1.2	Artikel 12
—	—	Artikel 5		Artikel 13
—	—			Artikel 14
Artikel 8	Artikel 7			Artikel 15
Bilaga punkt A.1	Bilaga punkt A.1			Bilaga I punkt A
Bilaga punkt A.2, 3, 4, 5	—			Bilaga I punkt A.1 a, b, c, d
—	Bilaga punkt A.2, 3, 4, 5			Bilaga I punkt A.2 a, b, c, d
Bilaga punkt B	Bilaga punkt B			Bilaga I punkt B
—	—	—	—	Bilaga II del A
—	—	—	—	Bilaga II del B
—	—	—	—	Bilaga III